

ного тиску, допомогти їм повірити у власну здатність навчатися та оволодіти іноземною мовою, сформувати у них активний і креативний підхід до навчання. Адже досвід роботи показує, що відносно небагато студентів навчаються дійсно активно, виявляючи ініціативу у плануванні та здійсненні власної навчальної діяльності. Більшість навчається, слідує інструкціям і виконуючи лише види роботи, приписані їм викладачами та підручниками.

Процес засвоєння нового, як відомо, є особливо ефективним, коли активізуються різні органи відчуттів і пов'язані з ними канали надходження інформації (слуху, зору, дотику) та створюється комплексний підхід до предмету вивчення. Студенти повинні навчитися знаходити прийнятні для них індивідуальні прийоми та стратегії навчання, а завданням викладача є допомогти їм у цьому пошуку. Для того, щоб виробити свій індивідуальний стиль навчання, студентам потрібно навчитися аналізувати власний навчальний процес, напр., запропонувати їм проаналізувати свій попередній досвід вивчення іноземної мови, пригадати негативні та позитивні моменти, вибрати найголовніші аспекти, напр., що було мотивацією у процесі навчання, подумати, чи змінилося щось у цьому питанні, що б вони хотіли покращити у своєму навчанні, якої мети хотіли б досягти тощо.

Індивідуалізація навчання та формування особистісно-орієнтованого підходу до вивчення іноземної мови на основі використання принципів автономного навчання або «вміння вчитися самостійно» є особливо актуальними для викладання мови у неспеціальних вищих навчальних закладах, оскільки дозволяють значною мірою оптимізувати роботу в групах з великою кількістю студентів і в групах з неоднаковим рівнем підготовки.

Кирилюк Н. В., асистент
кафедри міжнародної економіки

ЕЛЕМЕНТИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПАТРІОТИЗМУ У СТУДЕНТІВ

Згідно із колективним договором між адміністрацією та трудовим колективом Державного вищого навчального закладу «Київський національний економічний університет імені Вадима

Гетьмана» науково-педагогічний персонал зобов'язується прищеплювати студентам любов до України, виховувати їх у душі українського патріотизму і поваги до Конституції України.

На жаль, сьогодні дедалі частіше доводиться стикатися із соціальним песимізмом, апатією молоді, міграцією молодих спеціалістів за кордон. Ідеї традиційного патріотизму, який побудований на засадах беззавітної любові, альтруїстичного захисту своєї Батьківщини не розкривають повною мірою сутності поняття «патріотизм» і не вирішують багатьох проблем сьогодення, глобальних викликів людства, за яких патріотизм набуває нового змісту.

Особливо актуальним стає саме економічний патріотизм. Економічний патріотизм розглядається не стільки як усвідомлення того загальновідомого факту, що особисте благополуччя залежить від економічного благополуччя країни, в якій живеш, а передусім як максимальне сприяння економічному прогресу держави, яке ґрунтується на реалізації потенційних можливостей ринкової економіки та ефективному використанні усіх внутрішніх та зовнішніх чинників, а також на недопущенні їх негативного впливу. Як системне явище економічний патріотизм включає такі складові: державний протекціонізм, споживчий патріотизм, ідеологію економічного патріотизму, виробничий економічний патріотизм та партійно-політичну складову.

На думку автора, формуванню економічного патріотизму у студентів сприятимуть:

- орієнтація студентів на ідеал сучасного економіста як носія, окрім фахових знань, умінь і навичок, рис громадянина-патріота;

- виховання молоді на кращих прикладах історичних постатей України в галузі економіки;

- організація та проведення зустрічей студентів із успішними представниками сучасного українського бізнесу;

- організація екскурсій до крупних національних підприємств;

- аналіз стану та структури зайнятості українських мігрантів за кордоном, умов їх життя та рівня доходів з метою розвінчання міфів щодо «безхмарного» життя за кордоном;

- творчі завдання, спрямовані на пошук шляхів підвищення ефективності функціонування національної економіки на мікро-, макро- та глобальному рівнях в умовах глобалізації економічних процесів;

— засвоєння студентами закономірностей впливу споживання на економічне зростання країни з метою формування споживчого патріотизму;

— формування позитивного іміджу наковця-економіста із розкриттям можливостей побудови наукової кар'єри;

— ознайомлення студентів із станом вітчизняного ринку праці, зокрема, із можливостями стажування та набуття досвіду під час навчання в університеті;

— забезпечення взаємозв'язку між виховною роботою під час навчальних занять, позааудиторною виховною роботою, самоосвітою, самовихованням студентів і виховними впливами інших виховних інституцій (студентський колектив, університетська газета тощо);

— культивування серед студентів цінностей особистої соціальної відповідальності та активної життєвої позиції на протипагу поширеному переконанню щодо виключної соціальної відповідальності держави.

Разом з тим, необхідно впровадити моніторинг стану національно-патріотичної вихованості студентської молоді на рівні університету, іходячи із результатів якого можна розробити програму заходів із формування економічного патріотизму у студентів.

Колеснікова І. А., д-р. філол. наук, професор кафедри української мови та літератури

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ СЛОВЕСНОСТІ

Відбір майбутніх студентів за сучасним варіантом ЗНО створює серйозні перешкоди для подальшої продуктивної суспільної комунікації. Абітурієнт фактично перетворюється на шукача правильної відповіді, нерідко без достатнього теоретичного обґрунтування. Як правило, це робиться «на око». Останнє завдання (власне висловлення) за прийнятою схемою навряд чи можна кваліфікувати як творче. Воно більш нагадує доповідну записку з елементами романтичних ремарок. За такої ситуації абітурієнт фактично не готовий до реального обміну інформацією як на рівні фактів, ідей, гіпотез, так і на рівні емоцій, тому викладачам кафедри доводиться виводити його за руку з фортеці ЗНО і на-